

Vatta, jun. 29. 1862

Igen szerelt barátom! „ily levegő” mennyire szerzője, a kőbőz hangjának, ha megzendül is néha-néha? — te bizonyára legjobban érzed azt. Annnyira ment már a dolog, hogy ha valamit kibocsát némely ember munkálataiból: ~~emés~~ véne a lapoknak még arra se méltasja hogy hullámára vegye egy percre a kiadók pedig annyira ellelkesültek, hogy szerzői díseik dacára sem küldik el kijelölt helyére a munkát, mikint ez igénytelen verseimmel is történt midőm az maig se küldték el szerkesztőségédhez. . . . magam pedig abban a kellemes helyzetben vagyok hogy míg valamikor Petrone nem verődöm még egy példányt se küldhetek hozzád!

Mindennapi bajaim, beteg családom, ez a nyomorító helyzet, annyira elfúlásztanak hogy szives figyelméd viszonzásául lapodba csak egy önálló „valamit” ~~se írhatok~~ . . .

Egyik költői beszélgetésből küldök néhány egynéhány versszakot műsárványul; nem tudom mikor készül el az egész . . . ? de miért is szívnék vele?

„Uolsó Trinyimex” illetőleg még min-

1902. 05. 25. 10.00
dig várom bizalmas tanácsodat melyre a
munkáim mellett ír + levelemben felkérsek
lek. Ha időd engedi s mellesznek látszik a
munkáim után egy pernyi figyelmet fordítani
reá: legy szives általam sokra becsült soraid-
dban szólnani hozzá!

Az ég oltsalma legyen veled s családoddal,
s az meg engemet nem indúlhatna - s ifjú-
ló s kereső barátod +
Toschludner

